

ler bliver brugt på projekter alverdens steder, når pengene i princippet ville have meget bedre af at blive brugt i ansøgerlandene i Øst- og Centraleuropa. Her har det været umuligt at komme igennem med andre beslutninger end dem, der er truffet, fordi det var enstemmighed, der skulle til. Så på det område synes jeg faktisk, at det er en meget konservativ og målrettet traktat, vi trods alt har fået gennemført.

Jeg sagde i slutningen af mit indlæg, at vi konservative er meget åbne over for en diskussion om slutmålet, og det var egentlig det, hr. Frank Dahlgaard efterlyste.

Hr. Per Stig Møller og resten af Det Konservative Folkeparti er nemlig fuldstændig enige i, at man godt allerede nu kunne begynde at diskutere, om præambelen skal have en ændret formulering, og som sagt deltager vi meget gerne i slutmålsdiskussionen. Det er jo den, hr. Frank Dahlgaard henviser til, og som de har i Tyskland.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen det er da godt, at Det Konservative Folkeparti vil deltage i slutmålsdiskussionen fem minutter, før man når slutmålet, Europas Forenede Stater og Danmarks omdannelse til en uselvstændig amtskommune i Europa og dermed en undergravelse af det danske folkestyre og de andre landes folkestyre.

Det er ikke – må jeg sige til fru Lene Espersen – konservativ politik. Det bliver det heller ikke, selv om Det Konservative Folkeparti i Danmark går ind for det.

Er fru Lene Espersen bekendt med, hvordan det konservative parti i Storbritannien tackler denne her sag, hvilken indstilling de har? De ønsker et europæisk samarbejde, men sandelig ikke et samarbejde, der kører hele vejen ud, for så er der ikke længere noget selvstændigt Storbritannien og heller ikke noget selvstændigt Danmark.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg må sige til hr. Frank Dahlgaard, at jeg absolut ikke deler den analyse, som hr. Frank Dahlgaard kommer med, af, hvad fremtidsperspektiverne er for det europæiske samarbejde. Tværtimod mener jeg faktisk, at det, vi oplever lige nu, hvor vi udvider EU, er, at vi bevæger os længere og længere væk fra de tanker, som nogle lande havde om et føderalt Europa. Det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre.

Tværtimod er vi ved at lave en fuldstændig unik model, og det er en model, hvor det er et samarbejde mellem selvstændige nationer. Det giver simpelt hen sig selv. Det kan overhovedet ikke udvikle sig på anden måde. Så jeg deler absolut ikke den bekymring, som hr. Frank Dahlgaard giver udtryk for, og jeg mener faktisk, det er relevant, at vi i forbindelse med bl.a. regeringens hvidbog får en diskussion om den her slutmålsdebat. Det kan sagtens lade sig gøre.

Til bemærkningerne om de engelske konservative må jeg sige, at de står temmelig alene med deres synspunkter, og jeg synes, det er trist, at de engelske konservative har bevæget sig i den retning. De bevæger sig længere og længere væk fra regeringsmagten i Whitehall. Det er der absolut ikke nogen som helst tvivl om, og man kunne håbe, at de på et eller andet tidspunkt begynder at have en mere positiv indfaldsvinkel til det europæiske samarbejde. Det fortjener Europa, og det fortjener Storbritannien.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen jeg kan forstå, at fru Lene Espersen synes, det er Tony Blair og socialdemokraterne ovre i Storbritannien, der skal vinde det valg.

Fru Lene Espersen taler med to tunger i denne sag. Fru Lene Espersen stod i sit ordføreriudlæg og talte om, at EU ikke må blive handlingslammet og være uden politiske visioner. EU skal altså være handlekraftigt og med politiske visioner. Jamen det betyder jo, at den politiske kraft og beslutningsret ligger i EU og i EU's institutioner, og når den ligger dér, så ligger den ikke i det danske Folketing, i det britiske parlament og de andre steder. Man kan ikke begge dele samtidig, fru Lene Espersen.

Det er jo det, den konservative udenrigsordfører og forhåbentlig kommende udenrigsminister i Danmark har fundet ud af. Han ønsker præambelen, forordet, selve formålet i Unionstraktaten ændret fra at være et samarbejde hen imod en stadig snævrere sammenslutning af landene og folkene til at være et samarbejde mellem selvstændige lande. Det er dér, Det Konservative Folkeparti svigter.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Så siger jeg det for tredje gang, for at hr. Frank Dahlgaard også sådan forstår det:

Slutmålsdiskussionen, som man har i Tyskland – det er den, som hr. Per Stig Møller bl.a.